

Enkele lessen uit de indeling van het boek Genesis

Zoals wij Genesis, het eerste boek van de Bijbel, kennen is het verdeeld in vijftig hoofdstukken. Deze indeling is echter volstrekt willekeurig. Het is een indeling gemaakt door mensen. Ze is niet geïnspireerd.

Een indeling in twaalf hoofdstukken

Als we Genesis zorgvuldig doorlezen merken we een andere indeling op. Een indeling in twaalf hoofdstukken. We komen namelijk elf keer de uitdrukking 'dit zijn de geboorten van...' tegen:

- 2:4 *'Dit zijn de geboorten des hemels en der aarde.'*
- 5:1 *'Dit is het boek van Adams geslacht.'*
- 6:9 *'Dit zijn de geboorten van Noach.'*
- 10:1 *'Dit nu zijn de geboorten van Noachs zonen.'*
- 11:10 *'Dit zijn de geboorten van Sem.'*
- 11:27 *'En deze zijn de geboorten van Terah.'*
- 25:12 *'Dit nu zijn de geboorten van Israël, de zoon van Abraham.'*
- 25:19 *'Dit nu zijn de geboorten van Izak, de zoon van Abraham.'*
- 36:1 *'Dit nu zijn de geboorten van Ezau.'*
- 36:9 *'Dit nu zijn de geboorten van Ezau.'*
- 37:2 *'Deze zijn Jakobs geschiedenissen.'*

Op deze manier krijgen we een inleiding van 1:1 tot en met 2:3, en daarna elf hoofdstukken met elk het woordje 'geboorten' in het eerste vers ofwel de titel ervan.

In het Oude Testament komt de uitdrukking nog tweemaal voor:

- Num. 3:1 *'Dit nu zijn de geboorten van Aäron en Mozes.'*
- Ruth 4:18 *'Dit nu zijn de geboorten van Perez.'*

De geboorten van Terah het centrale gedeelte

Vanaf 11:27 begint van de elf hoofdstukken het middelste hoofdstuk. Dit is het centrale gedeelte en verhaalt ons de geschiedenissen van Abraham, en met hem de ontstaansgeschiedenis of beter schepping van een nieuw volk, Israël.

In het eerste gedeelte, de inleiding en de vijfhoofdstukken tot en met de geboorten van Sem zien we de schepping van Adam als stamvader van de

gehele mensheid. En tevens het behoud van Noach en de zijnen door de zondvloed heen om stamvader te worden van de volkeren.

En zo hebben we na de verstrooiing van de nakomelingen van Noach over de aarde in het tweede gedeelte beginnend bij 11:27 een nieuw begin. We lezen er de roeping van Abraham en onder andere de belofte dat hij de stamvader van een nieuw volk en een talrijk nageslacht zou worden.

Adam is de stamvader van de gehele mensheid.

Noach is de stamvader van al de volkeren.

Abraham is de stamvader van Israël.

Dit zijn lijnen die ons in de indeling van Genesis al worden getekend en die we bij onze studie van de rest van de Schrift ook goed moeten onderscheiden.

Het boek van het geslacht van Adam en van het geslacht van Jezus Christus

Als we de opsomming van de hoofdstukken in de SV doorlezen vallen ons onmiddellijk twee afwijkende teksten op, namelijk 5:1 en 37:2. In 37:2 is dat puur een vertaalkwestie. In het Hebreeuws staat er exact dezelfde uitdrukking als in de andere verzen. We zouden ook hier even goed, en veel consequenter, kunnen vertalen met *'dit zijn de geboorten van Jakob.'*

5:1 is een ander geval. Daar is het woord 'boek' toegevoegd. 'Dit is het boek van Adams geslacht.' Wonderlijk genoeg luidt het begin van het eerste vers dat we in het Nieuwe Testament lezen: *'het boek des geslachts van Jezus Christus.'* Het Grieks is hier exact hetzelfde als het Grieks van de Septuaginta vertaling van Genesis 5:1.

Hoe duidelijk zien we hier die grote tweedeling van de Schrift.

'Adam, die een voorbeeld [een type] is van Degene, Die komen zou.' (Rom. 5:14).

'Want dewijl de dood door een mens is, zo is ook de opstanding der doden door een Mens. Want gelijk zij allen in Adam sterven, alzo zullen zij ook in Christus allen levend gemaakt worden.' (1 Kor. 15:21, 22).

'Alzo is er ook geschreven: De eerste mens Adam is geworden tot een levende ziel; de laatste Adam tot een levend makende Geest.' (1 Kor. 15:45).

'De eerste mens is uit de aarde, aards; de tweede Mens is de Heere uit de hemel.' (1 Kor. 15:47).

Dus door te letten op de indeling van Genesis zien we in de eerste plaats de twee grote lijnen uit Adam en uit Abraham. En bovendien vonden we de grote tweedeling van de Schrift zelf namelijk 'in Adam' en 'in Christus.'

Deze twee lijnen zien we uiteindelijk ook terug in de twee geslachtsregisters in het Nieuwe Testament. Mattheüs voert het geslacht van de Heere Jezus terug op David en Abraham. Het is dan ook zijn doel om de Heere af te beelden als de Koning der Joden, de Koning van Israël.

Lukas gaat verder terug en tekent de Heere als uit het geslacht van Adam. Lukas wil Hem afschilderen als Mens.

70 volkeren en 70 zielen uit Jakobs heup

Er zijn nog meer bijzonderheden te ontdekken aan 'de geslachten' in Genesis.

'De geboorten van Noachs zonen' (10:1) is de titel van het hoofdstuk dat ons de verdeling van zeventig volkeren toont. Het laatste hoofdstuk, *'de geboorten van Jakob,'* loopt uit op een nageslacht van 70 zielen.

'Al de zielen nu, die uit Jakobs heup voortgekomen zijn, waren zeventig zielen.' (Ex. 1:5).

Onmiskkenbaar heeft dit te maken met Deuteronomium 32:7-9:

'Gedenk aan de dagen van ouds; merk op de jaren van elk geslacht; vraag uw vader, die zal het u bekend maken, uw ouden, en zij zullen het u zeggen. Toen de Allerhoogste aan de volken de erfenis uitdeelde, toen Hij Adams kinderen vaneen scheidde, heeft Hij de landpalen der volken gesteld naar het getal der kinderen Israëls. Want des HEEREN deel is Zijn volk, Jakob is het snoer Zijner erve.'

Hieruit zien we dat de volkerentafel, zowel de verdeling als ook het aantal alles te maken heeft met Israël, het nageslacht van Abraham. Ongetwijfeld staat dit in een groter verband en zal het ons nog duidelijker worden als de Heere uiteindelijk Zijn beloften aan Abraham waar gaat maken:

'En in u zullen allen geslachten van het aardrijk gezegend worden' (Gen. 12:3)

'en in uw zaad zullen gezegend worden alle volken der aarde.' (Gen. 22:18).

Christus, HET Zaad

Hoe we deze beloftenissen ook lezen, hoe zeer we Israël vanuit de Schrift nog een heerlijke toekomst kunnen voorspellen, het gaat niet buiten Christus om, ook niet voor de Jood. Goed is het om ook hierin Paulus' woorden tot de Galaten in gedachten te houden.

'Nu zo zijn de beloftenissen tot Abraham en zijn zaad gesproken. Hij zegt niet: en de zaden, als van velen; maar als van één: en uw zaad, hetwelk is Christus.' (Gal. 3:16).